

PAPETU

—Desgraciada! I no te'n vares donar vergonya?
—Jo, sí, però ell me la va fer passar.

= TEATRE ROMEA =
COMPANYIA PLANA-LLANO

Demà, dijous, estrena de

La propia estimación

ROYAL CONCERT

Pabelló de Moda

El Rei dels Musio-Halls

Exit de

MARIQUITA FUENTES

45 HERMOSES ARTISTES 45

Gran èxit de les vetilades en el nou

FOYER I SALÓ SPORT

Entrada lliure Restaurant a la carta Butaques gratis

EXCELSIOR Rambla del Centro, 34 **American Bar**

Barman Mr. Urban du Monica de París

Orquestra S. Ginés

Boxa, professeur de tango Príncipe de Cuba

Lloc on s'hi reuneix l'«élite» barcelonina

SARNA (Ronya)

El producte patentat

SULFURETO CABALLERO

no té els inconvenients dels sulfuretos. En 10 minuts
fa desaparèixer la sarna.

Desconfieu de les imitacions!

Assalt, 86, BARCELONA i Centres de específics

CASA DE BARRETS

Especialitat en Gorres d'última novetat

Boqueria, 34.—BARCELONA

La més important, la que serveix més bé i la
que ven més barato

5 per cent de rebalxa als lectors del PAPITU

—Mira, Lluis, les persones de bon gust i de paladar exquisit,
compreu les Ostres Marisc en el

Carrer de Santa Ana, 24.—Barcelona

LADLLAS (cabras)

exterminades en un minut amb

L'INSECTICIDA PARADELL

UNA pesseta frasc : Per correu 1'50 ptes,

Farmacia Paradell

Assalt, 28 (carrer Nou)

MOBLES

Si els voleu bons, bonics i, malgrat tot, amb
economia, aneu a comprar-los a la casa

CASTELLNOU Riera Alta, 26

SARNA (RONYA)

Curar-la, sols costa 10 rals. Amb un frasc de

Antisàrnic Martí

n'hi ha prou. No fa pudor, com els Sulfuretos, i no té cap
inconvenient.

Son consum és extraordinari pels seus meravellosos
resultats.

De venda en tots els Centres d'específics i Farmacies
de Barcelona, i en la de l'autor, Parlament, 17.

TIRANT-BENEFACITOR PATENTAT

Pel desenrotll del pit de les senyores, cavallers i nens
*Indispensable a tota persona que aprecii i practiqui la higiene
en el vestir.*

Amb l'us del Tirant-Benefactor, les senyores consegui-
ràn el desenrotll dels pits, pognent prescindir aixís de
medecines i onguents perjudicials moltes vegades a la sa-
lut.—De venda en casa els Srs. *Eduard Schilling, S. en C.*
(Barcelona, Madrid i Valencia) i del fabricant de lligaca-
mes i tirants «Smart»

Amador Alsina

Riera Sant Joan, 8, Barcelona, que enviarà follet gratis
a qui ho demani.

II CAVALLERS II

Per preservatius bons, baratos i de les millors marques del país
i estrangers, dirigir-se a la més antiga i acreditada casa

Carrer Cardenal Casañas, núm. 4.—BARCELONA

LA FRANCESA

La sarna que't neguiteja obligant-te a rascar,
la faries desaparèixer ràpidament amb el **SUL-
FURETO CABALLERO** (Assalt, 86.—Barcelona)

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Palau, 38

Hores, de 10 a 1

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Espanya, trimestre Ptas. 2

Estranger, 3

Pago anticipat

Deix treballs publicats en son responsables els seus autors.—No's retornen els originals.

PAPITU

Sí, senyors: el currido no anirà bé mentres no compti amb una representació parlamentaria de la classe, que sigui la defensora dels interessos immorals i materials d'aquesta.

El currido té llengua que li serveix per a tot menys per a defensar-se; el currido té braços que saben la seva obligació, però que aixeca enlaire debades si acàs vol protestar; el currido té punys, punys que llueix generalment amb esplèndids gemelos, però que són inútils per a contenir una agressió; te pit, un pit extraordinari que li permet resoldre al minut—com els retrats pels kilomètrics—les més intrincades qüestions d'ètica familiar, però que tampoc li serveix per a res en cas de bronca. El currido en sí, es sexe dèbil o classe dèbil, perquè l'abús el debilita, i si l'exercici de les seves funcions depèn del sexe, lo natural és que aquest en vagi malament, tant malament que casi sempre acaba en extrem debilitat quan no's queda embuçat com la canyeria de casa que l'altre dia varen haver-la de sonar perquè tenia una *estrechez* a la pròstata del buçó, que és el començament de tota la canonada.

El currido és una mena de ferroviari en *huelga* a la curta o a la llarga, que si és molt currido casi sempre és a la curta encara que la *huelga* se li localitzi a la llarga, perquè llarga i molt llarga ha de ser com més currido sigui. I de que és un ferroviari en *huelga* os en respondran tots els metges que tracten les malalties de les mal nomenades vies urinaries, que són unes vies on pel molt trànsit i les pujades i les baixades dels gens ascendents i descendents acaben paralizades com la red catalana allavores de tot allò de'n Ribalta.

Per aquestes raons de peu de banc—raons financieres—i per moltes altres raons que podríem provocar sienguéssim ganés d'armar *farana*, el currido té necessitat d'un home—no sempre ha de tenir necessitat d'una dona—d'un home que vagi al Congrés i que'l defensi i l'apoyi amb energia.

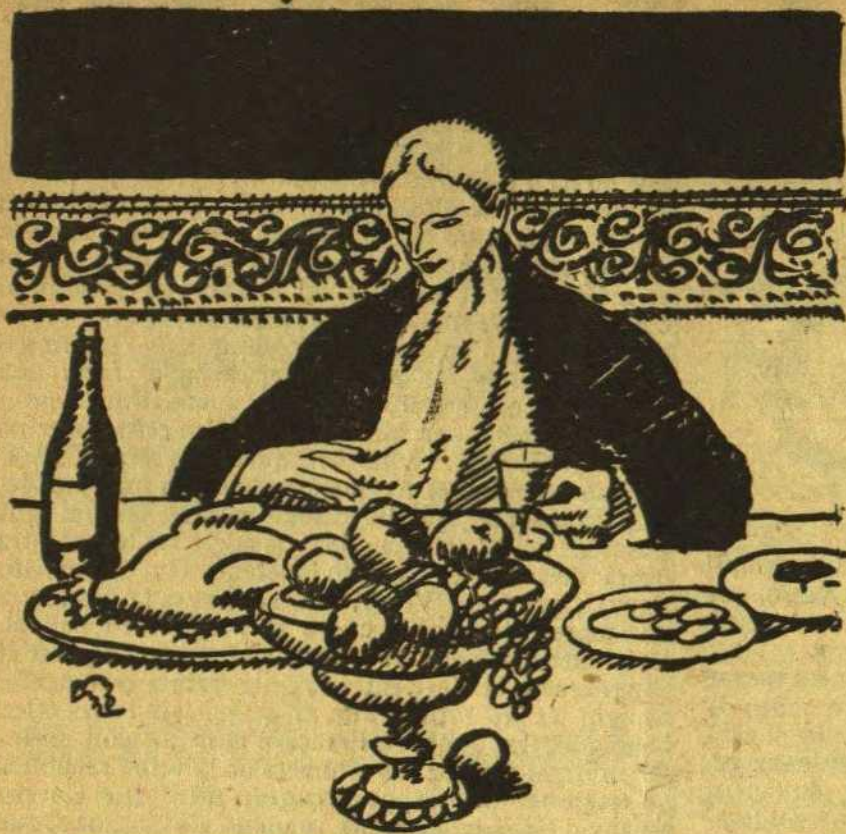
Ara mateix, amb la puja de les subsistències es presenta imminent un gran perill, un perill que farà estar la classe amb un ail al cor: s'apuja el pa, s'apuja el pa, s'apuja tot, tot s'apuja. Es clar que aquest moviment d'alça que es manifesta i s'accentua d'una manera greu i aguda—una mena d'accentuació circumflexa—clar, repetim—sempre repetim els curridos—es clar

que no ha d'espantar al currido. El currido ja hi viu en una continua alça. Viu en una alça manelal que'l manté en perpetua tensió nerviosa i per lo tant aquesta puja de subsistències, per ara no'l té de sorprendre ni assustar, però, ail—aquest ail és l'ail que ja tenim al cor—però ai, de més ail que si el pa s'apuja i el vi s'apuja i s'apugen una serie de coses que no l'interessen gaire, el dia que les patates, per exemple, facin una puja massa considerable i es posin a una altura insòlita haurà arribat per la classe una hora crítica que no volem ni recordar: I sobre tot, quina no serà la desesperació del gremi el dia que experimentin una alça les patates tendres, aquelles dolces patates tendres tant buscades pel currido de bon paladar? De les patates haurà de saltar al moniato indecent, i si el moniato s'apuja, què farà? Vegi's, doncs, com es fa necessaria una representació de la classe al Parlament espanyol. Lo primer que haurà de defensar el nostre diputat al Congrés serà la lliure entrada de la patata estrangera. Sapigut és de tothom que si les nostres terres críen bones patates, també a França n'hi ha de molt gustos i fines, i ara que els estómcacs de la veïna república no estan per qüentos, no seria gens difícil, si el Govern espanyol baixava la segona columna de l'arancel, que en lloc de sortir patates espanyoles cap a l'estranger, les franceses atravessessin la frontera i vinguessin a augmentar l'estoc de les que tenim per aquí. La lliure entrada de la patata, en una paraula, podria ésser la solució del problema de les subsistències que aquests dies preocupa tant a les nostres primeres autoritats locals i una mica a les segones. I qui ha de resoldre tot això? Qui ha de proposar al Govern una fórmula tant oportuna i tant adequada als nostres interessos? Qui? El diputat currido. Amb això ja ho sabeu tots, curridos i tremendes: ara que s'acosten les eleccions, prepareu-vos i voteu tots com un sol home i una sola dona el diputat del gremi. A votar per la causa de la patata.

••

Hem entrat de pla a la temporada termal del carnestoltes. Hem arribat ja a l'estació de la barrila on hi ha canvi de tren i de camisa. Ja hi som, ja! Ja la ballem! *Nada, nada*, s'ha de fer bromal! Cada dia balls de màscares. A tots els music-halls balls de màscares conegudes totes elles, però màscares. Un castellà amic nostre diu que les dones de music-halls aquests dies no són màscares sino *más caras*... Miaul!

El noi Vidalet, el gran Vidal, camiser i home de món, el nostre camiser de l'infancia com diu el vodevila, ha organitzat els tradicionals balls de l'«Espanyol». Dissabte va el primer. S'hi anirà. Un servidor de vostès no hi anirà personalment perquè porto dol al cor. Se li han mort les il·lusions a un servidor, però, hi aniran els amics, i si un servidor no hi és personalment hi serà amb l'ànima. Es clar que tothom el coneixerà a un servidor... L'ànima d'un servidor no sabria portar carreta. Ehl què'ls en sembla de la frase?...

—En els capons sempre s'hi troba a faltar alguna cosa.

VEIENT LA COMEDIA

Els públics dels teatres barcelonins

(Notes d'un observador amb pretensions de poca-solta.)

EN EL TÍVOLI. (Una hora abans del vermut.)

- I vostès, fa molt que esperen?
- Més de dues hores; però com que una ja hi està acostumada...
- Bé, vaja: és de les abonades?
- Sí, senyora... Veurà, venim jo i la nena, i per seixanta cèntims dues peces...
- Sí, sí, ja ho veig: a quinze cèntims la peça...
- Però, ai, fillal! aquí dona gust venir-hi a les tardes!... Quina concorrencial...
- Prou que's veu, filla...
- Miri, fixi's: veu aquella senyora, que és més avall que nosaltres... La del traje verd...
- Sí... Ja la veig...
- Doncs no... Conti vintidues més endarrera que ella...
- Esperi... Una, dues, tres,... deu,... setze, disset,... Ai, ja m'he descomptat!
- Torni a comptar...
- Una, dues,... set,... Ja està...
- Doncs, bueno: aquella senyora, no hi falta mai cap tarde... Ve aquí cap a quarts de tres, pren puest, pren paciència, i miri... Doncs aquí on la veu té dues cases a Gràcia i una torre al Putxet... A mi m'ho

varen dir, però jo no ho crec... Que ella venia aquí perquè s'havia enamorat de les cames de'n Bergés...

- Cregui'm que n'hi ha que són...
- Conti-m'hol... Miri, a l'escala de casa n'hi havia dues que tots els veïns ens pensàvem que eren mare i filla; doncs sí, sí... Sab què varen resultar?...
- Tia i nevoda...
- Justa la fusta...
- I per què no donen l'entrada?
- Diuen que ensagen... Que no ha vist mai cap ensaig?
- Ail No, senyora... I cregui que m'agradaria veure-ho...
- Doncs miri, l'altre dia servidora en va veure un troç...
- I què passava?...
- Com li diré?... Els còmics, estàn tots a dalt d'allà on fan comedia...
- Que n'ha vist algun d'aprop de còmic?
- Pocs...
- I són com nosaltres?...
- Com vol dir?...
- Sí,... vajal... Si no mosseguen...
- I ara?... Miri, jo n'hi podré fer conèixer un... que si no fos que a lo millor parla malament del copón...
- Es que'ls papers li deuen anar de baixa i està clar, l'home parla malament del copón...
- No és això, precisament, però...

Ja'l coneixerà; totes les tardes ve a donar-me cuanover sació...

- Sí, sí, ja me'l farà conèixer...
- Esperi, que van a donar l'entrada...
- Una veu.—Atenguen,... no corrin... Ara podem passar... Adiós, senyora... Avui, veurà el vèrtigo de l'arte... Què tal?... Chè, i quina senyora!... Je, je, je!... Avui, atenga, veurà un tenor molt bonico,... sense estridències; un noi que és un bon xic, amb una veu ché, que és una patum que agradarà molt!... Dona gust veure tant senyorío... Trenta centimets que són ben gastats... No corran, que aun hay para hora y media... Adiós, senyora... El estreno d'anit? ... Gros, gros, gros!... Si el públic vol art sublime i distingit i no quatre manijoles de'n pelé i melé...

EL DE L'ESPANYOL

- Ai, xatol! Jo ja no puc més...
- Espera't, espera't, que ara veuràs com ell li clava pota...
- Ai, Quim, què's posa en calçotets!...
- Espera't, que ja se'ls treurà...
- Que no sents lo que diu?
- Què?
- Estigues, home, que tothom se fixa...
- Això ha dit?
- No; això, t'ho dic jo a tu...
- Es que tú també et bellugues molt...
- També et queixes?
- No; si jo me'n guardaré de queixar-me de que belluguis, però no aquí...

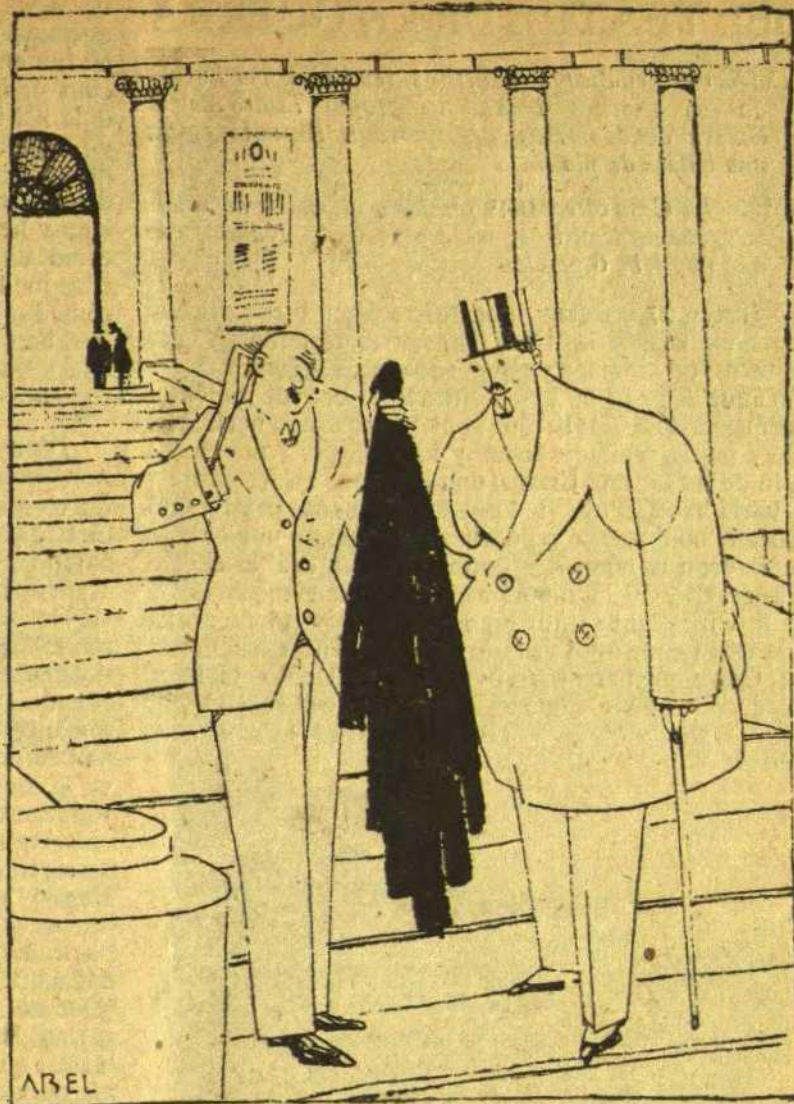
—Ai, ai, ail... Mira-te'l, mira-te'l...
 —Ja t'ho he dit que se la treuria...
 —I se l'ha tret, el ximplotina...
 —Oh!... Quina barral... Ja la té a fòra...
 —I tant a fòra... *Guaita*, quins xisclets les dònès... Còm criden!...
 —Es que vosaltres, en veient un que se la treu no os podeu aguantar...
 —Sí, sí, vès qui és que s'aguantal...
 Ai, Nanu, quina filal...
 —La mateixa que tu farfes si te la treguessis...
 —Com que fòra la primera vegada que he vist com te la treies...
 —Oh, i les que m'ho veuràs fer!...
 —I vida tinguem per a contemplar-ho.
 —I peles no faltin...

UNA ESPECTADORA QUE'S TROBA A LA BUTACA DEL DARRERA.—Quin parell de benèits!... Qualsevol que'ls escoltés se pensaria que qui sab de lo que parlen... I en *rasumidas cuentas*, tant si me la trec, que te l'has tret, que ja veuré com te la treus, que me la torno a treure... i vès, total perque aquest mala plaga de'n Font, que és més bellugadiç que'l xanguet i més viu que una llevadora, s'ha tret la camisa... Veies el *parquè* de tanta xerrameca. Jo he vist treure's unes altres coses, aquí i fòra d'aquí, i no dic res...

UN ESPECTADOR QUE MONOLOGUEJA.—Quicu, tingues calma... Ahir ja vares anar-hi... Demà te tens que llevar a quarts de vuit... Després no t'aguantaràs dret i te moriràs de són... Però vès qui se'n està de no anar al *vaudeville*... Calma, Quicu, calma!...

DOS QUE GUILLEN I UN DE DALY QUE S'HI FICA.

—Anem-hi, anem-hi...
 —Mira que la gent se'n dona compte...
 —Anem-hi, anem-hi...
 El de dalt.—Calleu, si us plau!...
 —Tira, tira...
 —Mira que tothom se'n adonarà...
 —Pitjor per ells... Apa, apa!...
 —Vol fer el favor de deixar-me passar?... Gracies...
 —Ja deixaràn passar a la senyora, veritat?
 —Ai, jove! *Dasimuli*...
 —Cuidadu en tirar res... Perdoni...

—Vatúal Al guardarroba m'han canviat l'abric. Tant maco que era el meu.
 —Feia molt que'l tenies?
 —Des de l'altre entreacte.

—Que és anguniós passar per tota la fila.
 —Apa, apa, no't distreguis...
 El de dalt.—*Callartse...e...e...e!*...
 —Què vol aquest animal?
 —No li diguis res, tu...
 El de dalt.—*Fuera, fuera!*
 —Animall...
 El de dalt.—Burrol...
 —Calla, calla!... Sortim, sortim...
 El de dalt.—Pareu la comedia, que aqueixos dos van a can Priml... (*Escàndol*.)

AVIS — El dia 4 de febrer (pel febrer faves a fer, diu el ditxo), sortida triomfal del Calendari-Diccionari del PAPITU

amb tota la requincalla que l'acompanya.
 Arriba, doncs, que sortirà calent i escalfarà a tothom. Llegidors i llegidores, poseu's-hi bé!

DEL TEATRE DE LA GUERRA

Telefonemas acúuticos e inductivos. remitidos por las ondas más o menos sonoras del propio Teatro de la Guerra, donde nuestro despiportante Buendía ocupa una butaca de platea.

Nota.—La Casa ofrece 0'45 pesetas a quien le dé informes, que no sean bola, del desaprensivo Nandu, que aun nos debe 6 pesetas.

Jueves, 27.—Bueno, que quiere decir bien. En tal día como hoy, a las trece horas, tres segundos y dos tercios, un servidor y aquel sudado de inglés que cogió aquella mantilla hemos tocado el dos de Salónica porque la cosa estaba que soplabla y no nos hacía pieza, y no las teníamos todas y todo plegado nos hacía tufo de socarrimo. Estaba uno clapando en el piltre y le hacía hacer el ojo vivo una que-no-nada. Estaba uno cruspiendo aquel se calló ahogado, cuando una bala le hacía venir el hipo. A propósito: ¿saben cuál es el hipo más grande? El hipo-pótamo. Dicen que el miedo guarda la viña y que el que no quiera polvo que no vaya a la era. Desde aquí veo una casa de señores esmicolada. Crean que hace gozo de de bueno. Un servidor no puede ver estos estropicios. Soy de natural sensible, ya

se lo diré. Le envío una fotografía sin engaño. ¿Es garrafa, hoy?

Viernes, 28.—Estamos sobre no sé donde, cabeza a Bulgaria, a mano derecha conforme se entra. El inglés dice que ve cascos. «¿Serán alemanes?» hago yo rascándome la canela de la pierna. «¿No?», hace él. «Son caballos.» ¿Saben en qué se diferencian uno que sea de Huesca y un hilito de buey? En que éste es sense-os y el otro os-cense. Bueno, no rían más, que se romperían. ¿Y la habitación de la casa que desea que venga el invierno? Aquella que en dicen el cuarto de las manzanas, porque está cansada de ver-anos. Ahora estamos a la altura de las circunstancias (317 m. sobre el nivel del Mar-tínez Sierra). Allá, a lo lejos de lo lejos, veo una luz que hace mala cara. ¿Si será aquello de la calle de Pelayo? ¿Si será el Etna? El inglés hace una bacaina y yo tengo miedo de ir de oros. Le daré una trompada para quitarle la sueño de las orejas...

Sábado, 29.—¿Qué diferencia hay entre una botella

de Agua de Colonia y una cantonada? En que ésta es-quina y la otra no. ¿Que es poca suelta? No es mío, no fumemos, que es del mister. Hemos pasado por encima de un escamote de servios que buscaban la perdida. El inglés les ha dicho: «¡Subid aquí arriba!», pero yo le he dado entente de que si lo hacían nos íbamos a la quinta... «La Salud». Entonces el misión ha dejado ir de arriba a abajo a uno que ya se había enfilado y hemos apretado a correr. Ha hecho un pedo como una bellota. Nos han tirado dos tiros, y uno de ellos me ha tocado los cojines. (Porque yo, para ir más cómodo, llevo dos.) No nos han tirado otro tiro que llevaban porque era de mulas. ¡Ya hemos escapado de una y buena, ya! ¡Qué de qué que hacemos el pato! ¡Y todo por este morros de higo de inglés!

Domingo, 30.—Vamos volando que es un contento. A lo menos estamos a seis horas lejos de aquí. El mister ha matado un conejo que pasó arrán del aparato. Le tiró un tarrós y lo esclafó como una nueve. Hemos bajado a matar el gusano en un hueso tal, que nos ha acanado seis endolas por un tajo de idioma de tocino. Me he lamido los bigotes. He tenido que ir a hongos con el inglés porque por poco se queda belga. Yo, que soy neutral, le he dicho: «¡Vaya, bastantel O pasáis por el enderezador o os hago una cara nueva, ¡qué tantos romances!» El, al ver mi genio, se ha arronzado y no ha bebido mas que 6 botellas más. Y no se crean, que ya le convendría, ya, una cara nueva. Es más feo que Romanones. ¿Saben el colmo de un fotógrafo? Revelar un secreto. ¿Y el de uno del Somatén de la Salud? Ser descortés, ¡por aquello que dice en su bandera: «Somatents!»

Lunes, 31.—¡Cómo gambamos, hijitos! Una escupinada que he tirado en Bulgaria ha caído en Alemania. ¿Que no? ¿Se quiere jugar un pececito? ¡Pues por qué garlan! Hoy nos ha pasado una como un cuévano. El inglés, que, saben, va movido, ha diquelado a una flavia muy cachonda con uno que parecía de fuera. Yo no sé qué caray hacían, y como soy de natural chafardero, le digo al inglés: «¿Qué hace ella? ¿Qué tiene en la mano?...» El inglés coge su ojera, mira una estonita, y dice: «Lava.» Quería decir que estaba esbandiendo la

bogada, ¿saben? Yo que sí que cojo la escopita y ¡plaf! blanco. Bueno: quiero decir que él hizo piernas ayudarme y guilló. Ella cae en basca, yo me rompo de

reir y el inglés me dice no sé qué en inglés, que acaba en on. ¿Saben en qué se parecen do que van al cine a unas castas ñuelas? En que se tocan. ¿Y la nación que es menos devota? No-ruega. ¿Y el sabio antiguo más cochino? To-lo-mee.

Martes, 32.—¿Saben que ya el asiento me hace mal al asiento? No sé si me entienden... ¡Tanto tiempo sin menearmelo! Ahora pónganse serios. Les envío una fotografía que les demostrarà, como 2 y 2 son 22, las tristezas de esta guerra. Figura una vista de un cielo abierto de una casa de dispesas de Alemania. Los dispeseros van nudos de pelo a pelo porque no n'habillan de ropa. ¡Es cosa que enternece y rompe el corazón! Yo quería tirarles la americana del inglés, pues soy de aquello más sensible, pero el simpliti ha dicho que naranjas y lo he dejado correr. ¿Saben cuál es la bebida que marea más? El rom-pe cabezas. Riendo, riendo,

hace ya un montón de días que vamos volando. Ahora nos tropezamos sobre Francia. Al pasar encima un pueblo de mala muerte, el mïster ha dejado ir una burilla. ¡Hijitos, qué corredizas! Se han creído que era una bomba. ¡Palluses! Tienen el miedo en el cuerpo y no se ven de ningún ojol. ¿En qué se parece un corrido que dice cómo le hacen pieza las mujeres a un batallón de infantería? En que... ¡bal yo-netes! Esto es malo, pero tomen la buena voluntad.

Miércoles, 2.—Soy un badoque. Tengo unas distracciones que parezco tarumba. Un día me fui a hacer un río y me dejé fuera... la camisa. Ayer puse 32 a mi estupenda crónica. ¡Se necesita estar pedol! En fin: supongo que la mayestática clarividencia de vuestro yo consciente, de vuestro ente positivo, habrá esmenado el buñuelo. Me dice el mïster que se acaba la bencina, y que tendremos que bajarnos. Que se baje él, ¡qué carai! ¿Cuál es la verdura que va más bien a los enso-pidos? L'a-xiribía. ¿Qué tal Montero y su éxito del año? ¿Hace calé? y Pich, ¿está contento de aquel retrato de tamaño artificial que tiene en una escalerita de vuestra calle? Y Collaso, ¿aun es tan corrido? A propósito: ¿en qué se parece una mujer casta a un puro de los buenos? En que ¡haba-nol! Enviadme recados y pafias a «Moullins du Roi sur Llobregat les Bains et Théâtre de Nature avec Les neveux du Capitán Grants», donde paramos en el buen sentido del mote. Y a rebeber, que dice Agulló.

—Diu que les modistes fem lo que és moda per a les dones vestides, però no lo que és moda per a les dones despullades.

TEATRES

ROMEA.—En Marsillac s'ha posat a l'altura dels Benaventes i demés escriptors madrilenys, amb una comedia dramàtica escrita amb correcció i elegància, i plena de situacions que dominen l'atenció del públic, malgrat l'abundància de sentències *immorals* que en una altra ploma potser resultarien massa extenses. No's pot negar que en Marsillac s'ha imposat i pot donar magnífiques obres a l'escena espanyola. El felicitem.

TIVOLI.—En Nogueras Oller i en Payàs Planas també han tingut un gran èxit al Tivoli amb el «Raig de Lluna», que és un raig de literatura posada en música per en Payàs Planas, que s'ha presentat demostrant ser un music de punta. El treball de'n Nogueras Oller està plé d'originalitat com tot lo que escriu aquest literat, que malgrat els seus mèrits viu retirat de la literatura activa.

Diàleg

—Hola, Ramonal! Què tal?
—Com te trobes, Antonieta?
—Aixís, aixís, cosineta.
—Sembla que hakis engreixat.
—Una mica des que estic a la torre amb la tieta.
—Doncs mira, què't fa profit i et prova molt la torreta.
—La muntanya em tira molt. I tu, què fas a ciutat?
—Aquí hi trobo més consol i em tira més en Bernat.

PAPITU-CONCERT

La dona en general sent una admiració idolàtrica per la força del mascle. Un atleta, un lluitador, un camàlic i un moço de cà l'Aixalà poden considerar-se com les més genuïnes concepcions del prototipu del mascle ideal que tota dona ha somniat acarant dolçament l'idea de veure's saccejada pels braços vigorosos d'un Hèrcules de carn i ossos.

Hi ha dona que porta tant lluny llur veneració per la força muscular del *propi*, que no està contenta si ell no li demostra l'esmentada força amb l'argument irrefutable del clàssic cop de puny als morros o la no menys acreditada puntada de peu al cap d'avall de la columna vertebral.

L'home que's val d'aquest procediment, és un veritable domador de dones. No obstant, moltes d'elles no s'hi avenen i parteixen peres, i a voltes per a no rebre del carpó se separen del marit associat, *pirèn de cullera* o lo que sigui, en quin cas les peres corren totes per compte d'ell.

En canvi les altres, les castices, les que estimen amb *achares* i *fatiguillas*, són tant aficionades al xarop de garrot como al xarop de rave i tenen a gran vanagloria poguer lluir un set en el rostre perquè consideren que és una especie de marxamo que garanteix l'autenticitat de l'amor del seu fulano.

El domador de dones

(Musica de «El sexo fuerte»)

CREACIÓ DE LA CARMEN FLORES

A la moça que perd la xaveta
per un *fambo* que fa de *barat*,
mereixia que la degollessin;
no és vritat?

Perquè els homes ne fan un gra massa
i no's creuen culpables jamai,
i ademés, si els hi rota, t'engeguen
al carail

Refrà.

Ara no fa gaire
que'l meu *capritxondo*
m'ha dat un sablaço,
tirant-se'm a fondo.

I per no volguer-li
donar mitja pela,
redeu, quina morma
m'ha dat el *curdela*!

**

El diumenge a la nit va portar-me
el meu *brinco* al «Pay-Pay» molt mudat,
i tots dos vam marcar-nos un xotis
remenat!

Al sortir vaig pagar-li el xarel·lo
i mig metre de xurro molt cuit
i ademés va exigir-me tabaco
de divuit!

Refrà.

I després volia
dotze pessetotes
per comprar-se el murri
un parell de botes.
I per no donar-li
lo que demanava
va donar-me una ostia
que'm va deixar blava.

**

Pro per més que m'estovi, l'estimo,
i les ansies li dono a desdì,
perquè és guapo i m'engresca el seu tipu
tant *cañi*!

Ademés, té un mirar que aniquila
i aquell xavo que porta és tant bell,
que jo els xavos amb molt gust me'ls gasto
tots per ell.

Refrà.

I quan s'empixona
i una galia'm clava
jo ho aguanto i callo
fins que'l noi acaba.
Ja hi estic tant feta
a rebre palica,
que trobo a faltar-ho
quan ell no m'atiga.

Refrans adobats

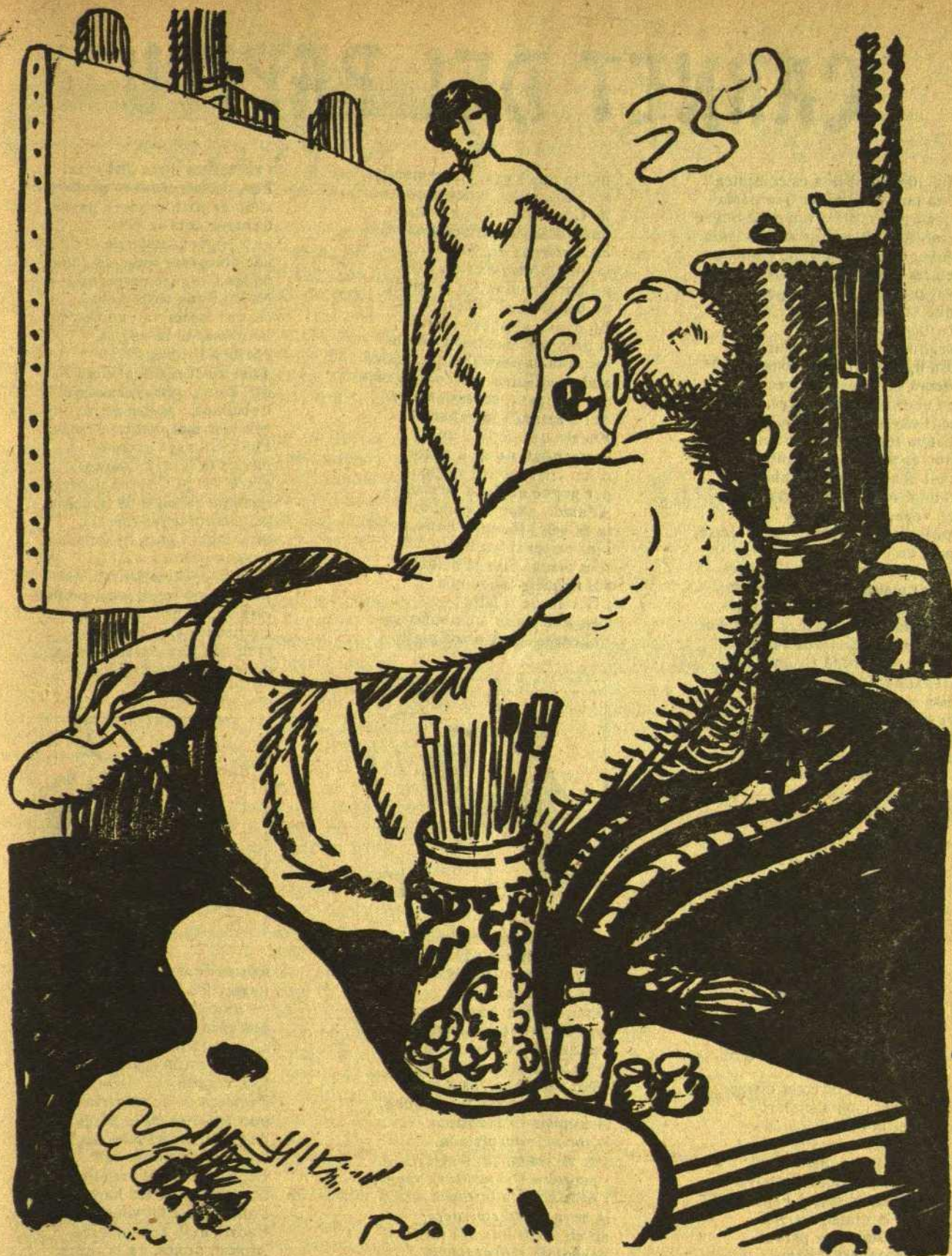
Qui no vulgui pols... que no vagi a l'Ensanxe.
Brams d'ase... aixorden.
Setze jutges mengen fetge... de tocinò.

Qui no te pa... en compra.
Els amics donen fatics i les amigues... et buiden
l'ermilla.

Diga'm amb qui vas... i et diré de qui vas acompanyat.

Anar per llana... i sortir amb cabells. —
No hi ha pitjor veí... que'l que no paga el pis.

—Estàs molt fiaca, noia; t'hauràs de fer donar injeccions.
 —No, per que potser me'n donaries alguna d'aquelles que fan engreixar tant.

CARNET DEL PAPITU

La qüestió obrera es complica i és tant gros tot lo que passa que'l pervindre's veu molt negre amb les vagues que ara esclaten. Ademés dels rams que's troben en les actuals circumstancies vagant, serà molt possible que també vulguin fer vaga els carboners i ferroviaris segons la premsa declara. En fi, que tot Barcelona deurà parar per desgracia, en el sentit, desde *luego*, més obrer de la paraula. Estem segurs que'ls curridos, que és un ram que molt treballa tant el suro com el cuuro, també voldrà declarar-se en vaga, per simpatia amb els seus companys de classe, puix en el fons, els curridos són tant obrers com els altres i tant manuals com els pobres jornalers que piquen grava; no hi ha més que anar pels cines i recorre els balls de raspes, per veure'ls-hi fè als curridos treballs manuals d'importancia; està clar que moltes voltes és el cap el que treballa. Per mi la vaga *currida* està molt justificada i els seus membres tenen tota la raó per declarar-la, puix la classe dels curridos

—que n'hi ha de totes classes,— dintre del món societatari potsé és la més oblidada. S'han fet reformes obreres, s'han fet lleis igualitaries, caixes de pensions i estalvis per tots els obrers d'Espanya, pro per la classe *currida* no s'ha escrit una paraula. Cap mentalitat oberta ni cap pare de la patria, en defensa dels curridos ha alçat la veu arrogant;

per lo que's veu, els tremendos, socialment, no tenen pare. El Govern va fè una volta una llei molt democràtica de *Accidentes del Trabajo*, la qual protegeix i ampara a l'obrer que té, en la feina, de pendre mal la desgracia. En canvi, al pobre currido, si pren mal mentres treballa —cas molt possible, que's dona amb freqüencia extraordinaria,— qui l'ampara, contesteu-me; qui li arrenda la ganancia? Encara que sigui d'una germandat, no se li passa ni un trist subsidi sisquera per poguè anà a la farmacia. Ademés, quan el currido ja és vell i li cau la baba, i les cames li fan figa i les mans ja les té balbes i li flaqueja la mèdula i la vista ja li falla i els budells se li emboliquen i el cervell se li torna aigua

i se li embussa l'estómac i veu que té *interceptades* les vies respiratòries i les vies urinaries; quan, en fi, el currido gueto està tot fet una llàstima i té del seu còs en ruïnes totes les parts espatllades; quan pel treball és inútil perquè les forces li manquen, el trepitja i l'abandona la societat despietada. Per ell les caixes d'estalvis i pensions sónombres vanes, i és la caixa mortuoria la seva única *esperança*; an ell no hi ha qui'l retiri havent-ne *retirat* tantes de moces quan era jove i quan tenia *vara alta* per les fàbriques de *iuergues*

i els tallers de la disbauxa. Feu, doncs, el favor de dir-me si no és trist lo que li passa: treballar tota la vida i no poguer retirar-se per descansar quan és gueto de les fadigues passades! No teni una trista finca, ell que tantes va explotar-ne, on passar-hi la vellesa pacífica i sossegada! Trist destí el del proletari de l'amor, que s'escarraça treballant, i la llur obra veu tant mal recompensada! Per xó la vaga *currida* mereix la nostra illoança; potsé així el Govern procuri remedià els mals de la classe, fent millores *pro-curridos* que tinguin gran ressonancia. No's fa política obrera? No's fa política hidràulica? Per què no fer, doncs, política *currida*, en una paraula? I a propòsit, el PAPITU creu que una Assamblea magna de les entitats currides

hauria de celebrar-se i explicà a la opinió pública els mòbils d'aqueixa vaga, per anar formant atmòsfera a la causa favorable. El gran mitin o assamblea, tota vegada que's tracta d'interessos de curridos, podria fer-se en la plaça de toros, on les *corridas* acostumen a donar-se. Ben segur qu'hi assistirien comissions de tot Espanya i que aquest moviment cívici tindria gran ressonancia. Animo, doncs, i a la lluita, curridos, no desmaiarse! Obrers concients de la gresca, defenseu la vostra classe!

Instantànees

Afigurin-se cinc xicots amb traça, ull, cames, mala intenció i clenxa al mig: tres bordegaços que si bé no maten, fan més nosa que un jutge de goal; dos minyons més, disposats a no deixar passar res que no sigui de llei i un altre vailet que té la mania de no deixar-se violar, i tindran un retrat aproximat de l'equip de l'«Atlético» madrileny que'l diumenge va ensopir al nostre *tramendu* «Espania» per 5 disgustos a 1. (Jo sóc aixís: els mals tragos aviat...)

Ara girin full i arrexparin amb un porter que té la mala; uns defenses que fan lo que poden i no poden; uns mitjos quin centre fa de florero, doncs va amunt i avall i no s'ocupa i uns davanters molt tocats i posats, que abans de shootar es fan tirar les cartes, i tindran la fototipia dels nois de'n Gimeno que van deixar-se endinyar 5 tantos per 1 per els *madriles*. I després anem dient del centralismel

I no's pensin que s'acaba aquí la meua col·lecció d'instantànies. En tinc una de'n Casellas, aquell de la *contra* pasada de moda, contemplant com li fan corre la pilota, que faria fer un bot d'alegría an en Peris si la vegés. En canvi, en una altra que fa de defensa, sembla que parli. Aquell és el séu lloc i lo demés es sortir-se de ses casellas, dic, casilles. En Villaverde, jove madrileny de casa bona que té un somris aixís com el de la Gioconda i un shoot d'esguerra-porters, és també una altra vista de preu, com ho són una de'n Mariné rebent l'inevitable tanto de cada diumenge (quina llàstima que no sigui de Reus, on per un tanto no diuen res...); altre de l'Iturbe, que és xicot que no s'*iturba* gaire i fa feina; altre del fenomen Juanterena, un noi ros més negre que un pecat... que sigui negre (quina mania de gastar nom i apellidol); altre de'n Cella, que és un noi que *zalla* (no parlo del Cazalla, aiguardent); altre de'n Passani agegut, prenent que li rasquin el melic com ara és moda, encara que'l còp sigui a la tarota; altre de'n Bru, fent tirar el *paso* de la muerte a 33 cm. de la porta; altre de'n Cañer, que va tenir molt *c'arcer*, anant de bigotis per a salvar l'honor; altre de'n Roca, que és una ídem; altre de'n Gofí (veurem si serà veritat allò de qui *goñi* primer s'escanya darrer); altre de'n Kindelán (Kindelan...ter n'hi

hal); altre de'n Mier, del qui a Madrid diuen que «Mier da al balón, y goal»; de l'Oriol (que no deu ésser el Beato, perquè fa cara de perdre nits) deixant passar una pilota ensopida; altre de'n Bolet, que va començar sent ròvell i acaba sent «mata-pagesos» i moltes altres obtingudes per procediments nous i baratets, ja que en el meu aparell no hi influeix això de la guerra. De la col·lecció de les meves plaques (i ara no pensin mal) se'n dedueix que els de la *meseta* varen venir amb molt gas, malgrat haver-se apujat deu cèntims per metre, i que en canvi l'«Espania» semblava que hagués anat, la nit abans, de parranda col·lectiva. I això és més d'estranyar en un club que té pupila, i que si be ha perdut aquella Bella-vista, conserva *celles* i... pestanyes.

I ara prou, que no m'agrada remenar coses tristes. Un elogi al jutge, que no és estrany que arbitri bé estant empleiat a la secció d'arbitris de la Casa Gran, i deixem-ho córrer. La setmana que ve serà un altre dia.

Xafarderies

Un *lapsus* de «La Tribuna»:

«Des de Mallorca. (Conferencia telefónica.)»
Estem molt avençats avui en dial

Un anunci del *Diluvi*:

«Comadronas: médico tocólogo, con larga práctica y teléfono, se ofrece.»
Quina llàstima que no tinguin fonògrafo.

En un altre es demanen:

«...¡buenas oficiales peleteras para trabajar la liebre.»
Que treballen el conill, jo conec a moltes noies.

Un altre de «La Vanguardia»:

«Para portería pequeña se necesita matrimonio sin hijos.»

Deu ésser *muy pequeña*!

D'un anunci que hi havia dies enrera en un «music-hall» del Paralelo:

«Se necesitan artistas que tengan repertorio nuevo. Inútil presentarse las que lo tengan usado.»
Ben fet. No estem per coses gastades.

AVIS -- Concurs de Viatjants

Dedicat an aquest greml, que és el més barrllaire del món

S'admeten tota mena de treballs en prosa i en vers referents a les anècdotes, succeïts, passos i aventures; que han passat als honorables viatjants anant per aquests mons de Déu per fondes, hostals, trens, tartanes, relacions amb els clients i aventures viatjant per a treballar l'article.

S'ofereixen 3 premis.

—Voldria ésser la teva cara melltat.
—Més m'estimaria que fossis barata.

Motius de Rubí

Bogeres, Boca Gros, Boca Negra, Burra, Butxaques, Bubaret, Baric, Bonic, Boniquet, Bort, Ballibaga, Brut, Closa, Cargol, Caga Calces, Cul d'Or, Cucaraca, Cotorra, Carxau, Copes, Curro, Cutoliu, Cono, Cotofluix, Dents, Deu, Dagueta, Drapots, Esquitx, Entès, Espatlla Tort, Estelleta, Estadant, Esbotzat, Escolta, Ermità, Falindaina, Fermi, Fuma Rates, Figa Llapiçosa, Guixo, Gallineta, Gallifa, Garça, Governadó, Ceneral, Ganivetets, Guitarra; Guic, Ganxet, Llop, Lirón, Llimac, Llapiçós, Llepa-me-la, Musiquet, Moço, Maga-

NÚMERO VINENT

MOTIUS DE TORELLÓ

Capital papitesca, de districte papitesc.

nets, Miquetes, Menut, Met de les Ires, Menja Palla, Manxa, Monjo, Niuè, Ninyo, Nenè, Nas Tabola, Nasari, Pigallo, Peraret-Parrado, Piscalat, Pixot, Passa Serres, Pen, sit, Pelut, Pelat del Forn, Panxa, Pixa Monjetes, Parres, Pica Mal, Parrot, Príncipe, Pitxo, Pixa Tort, Pixa Tonta, Pixeta, Pebrot, Quiqueta, Quicu, Quatre Ulls, Regadores, Roda Noi, Rodets, Rei, Rebrot, Sardina, Santpare, Senyó, Segataire, Sargantana, Sastre Vicari, Tosca, Tira Ires, Tarumba, Taranyina, Tet, Taiaret, Teresic, Tià, Tarallà, Terregada, Taló, Tambó, Tapajust, Trompón, Titos, Titola, Vistes, Vicaret, Xauxa, Xaret, Xica Serena, Xibeques; Xatut, Xancarrón, Xicu, Xè, Xito, Xocolata, Xona, Xoneta.

Matrimonial

I havia en un poble cert pagès de lo més tonto que's troba i que tenia una aversió poc natural a les femelles. Això obefa sens dubte a que no havia vist mai el món per un forat, com se diu vulgarment.

Va arribar l'hora de casar-se, i els seus pares li varen buscar dona, que a més de jove era molt maca i ben plantada.

També va arribar el dia del casori, perquè en aquest món tot arriba, i amb el dia la nit.

A l'hora de posar-se al llit, ell de cap manera se volia despullar amb el llum encès, perquè li feia vergonya que'l vegés la seva dona.

Al fi, després d'haver apagat el llum es va despullar; però quan era al llit, la seva dona, que's deia Pepeta, com naturalment se suposa se li acostava i li feia carícies. Però ell vinga apartar-se, fins que al cap i a l'últim va saltar del llit cridant:—Mare! La Pepeta em toca...

La seva mare, que dormia a la cambra del costat, li va respondre:—Doncs apa, home, toca-la tu an ella també!

El noi, veient que la seva mare no li feia cas, va baixar del llit i passà tota la nit assentat en una cadira.

L'endemà, havent sabut lo que li havia passat, la seva mare li va explicar lo que havia de fer quan se posés al llit.

Arribada la nit següent, el noi ho va fer.

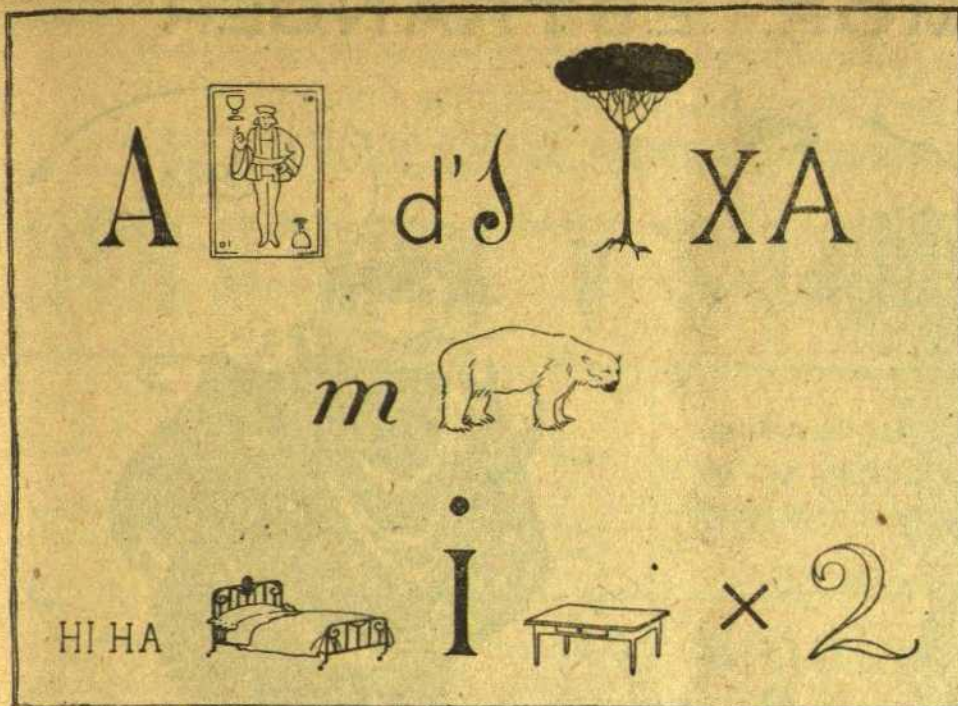
Quan se va llevar al matí següent la seva mare ja estava esperant-lo a la porta de la cambra i quan va sortir li va dir:

—Què tal, t'ha agradat?

A lo que ell respongué fent unes senyals amb els dits de les mans:

—Vaia quin gust més tronat, fica el dit dins d'un forat.

GEROGLIFIC N. 12

Tota persona que vulgui saber si ha endevinat o no els geroglífics que publiquem i anirem publicant, ha d'enviar la solució an aquesta Redacció i se li respondrà a la secció de *Correspondencia*.

Recomanem que se'ns envii les solucions com a material d'impremta, perquè seran publicades en la secció aludida.

CORRESPONDENCIA

Don Atpel Kouf: Ha de dir: Salve, PAPITU ets la gala de la figa i la cigala.—*Dos que donen i un que mira*: Endevinada.—*Sardela Dika, etc.*: Endevinats.—*Tito Licho*: Endevinat.—*Grupo Ojen*: Molta salut i alegria. Olé! visca l'afició a l'arte de Cúchares. Felic any nou i bones temporades.—*Gauseph Espagnol*: Haurà d'anar a remenar el cendré a un altre país, perquè aquí no s'estila.—*Un que la T. F., etc.*: Començaré per dir-li que'm dispensi que li digui que'l primer error de la seva grata es suposar que jo no contesto a tothom. Això seria una falta d'atenció incomprendible. En aquesta casa contestem a tothom i com estem tips de dir-ho des d'aquesta mateixa correspondencia; si no contestem a volta de correu es perquè se tracta de contestar moltes cartes i no totes les respostes caben en la secció que destinem a respondre. El segon error, es el de la solució del geroglífic, que ha de dir: Salve, PAPITU: ets la gala de, ... etc., etc., i no: Salve PAPITU, uniu la, ... etc., com vostè suposa per excés de zel. Respecte a lo de l'ortografia, té raó que li sobra, però en qüestions d'ortografia vostè ja sab que la raó no hi val, perquè hi ha moltes formes gramaticals que obeeixen a regles desconegudes que no poden ésser sistematitzades ni explicades. Respecte a lo del folletí, procurarem servir-lo aixís que podrem i amb molt gust, tractant-se d'un home tant simpàtic com vostè i quetú una lletra tant bonica.—*Un artista barrilaire*: Endevinada. Lo que'ns envia si nó s'ha publicat, li publicarem perquè està bastant bé.—*J. P. Casat de 9*: El de les bitlles i el número 8 endevinat. El 7, no.—*Portal Modern*: Mil mercès, i lo mateix li desitgem.—*El gran Palet*: Endevinat.—*Faumet Prim Granollers*: Li aprofitem les idees que hi ha incrustades a l'escrit.—*Un de Fal 7*: Ha de dir: Trencar fils amb el dit gros, és un joc molt agradós. Saludarem al guerrer Buendía y Gassol de part de vostè. Vagi enviant.—*Kard A. Gusht*: Solució endevinada. Saludem al senyor

Buendía y Gassol de part de vostè.—*Aigel Huris*: Està bé, però en compte de jugar ha de dir joc.

Una Argentina: Els tractes que'ns fa son molt bonics, però aquella condició de que li hem de publicar un treball només li podem acceptar si és propi per agradar al públic, perquè no tenim dret a fer pagar als nostres llegidors lo que a nosaltres no'ns costaria cap quarto. La solució endevinada perfectament. Felicitem an en Buendía de part de vostè. Respecte a lo que els reis li han portat aquell ou de que'ns parla, nosaltres li direm que'ns en han portat un parell que estan a la disposició de vostè, si és que vostè hi té capritxo. Lo del *tens* i del *tes*, faci el favor d'especificar-m'ho, perquè som partidaris d'especificar.—*Pere Brut i Brut*: Sentim molt la seva mort, però ens consola l'idea de que'ns anirà enviant coses des de l'altre món, que deura ésser l'infern que és la mansió dels calents. Solució colossament endevinada.—*El noi decàla Manco*: Li publicarem el xisto, que és molt bonic. El geroglífic que'ns envia, a la col·lecció.—*2 Q. Les*: Tant si ho són com si no ho són, els han endevinats tots menys el 4 que s'han descuidat l'as de basto i el 7 que ha de començar dient amb gran pompa: Salve PAPITU, ets la gala, ... etc. En

canvi el 8 l'han endevinat perquè ha de dir joc com vostès posen a la carta i no jugar com diu el sobrescrit.—*Fran o Fil*: Ne farem un xisto de primera.—*El Barber de Murcia*: Endevinat.—*Ramón de Trèbol*: Idem.—*Baltapacons*: Idem.—*Patata Pelada*: Aprofitarem l'idea. La solució endevinada. Visca la gresca i mori en Prim, perquè les dones se l'estimen més gruixut.

K. K.: Està bé i ens servirà per fer-ne un xisto.—*Col Ous Guinardonenses*: Endevinada.—*Un que d'un punt no treu la grossa*: Endevinada. Lo altre ho aprofitem.—*T. Hernández*: Solució endevinada. El grandió i uniyersal Buendía y Gassol, agraeix en l'ànima el nomenament de soci honorari fundada el 69 del segle passat.—*Pessigant*: Aprofitem les semblances, perquè son molt boniques.—*Piscis*: Tenim el gust de saludar-lo i ens alegrem molt de que el viatge li hagi provat tant. Lo que'ns envia de la María, de Vic, potser agraviaria religió catòlica, que és la de l'Estat.—*Quatre Calents*: Endevinada. Respecte a lo altre tot s'arreglarà.—*Prous de la Pipa*: Endevinada.—*Avelina Maca*: Vostè val tant or com pesa. La seva carta m'ha arribat al cor. Envi'm la seva direcció o digui'm allí on ens podem trobar i disposi. Respecte als geroglífics li haig de dir que'ls ha endevinat, però en contes de sport ha de dir joc. La felicitó i no s'olvidi del que no l'olvida.—*El papà de les artistes*: Vostè no'n dona de llaunes, lo que fa es endevinar les solucions amb molt salero. Saludi a les noies.—*M. L. Xapas*: Hem llegit els copiosos treballs que'ns envia des de la simpàtica República de l'Argentina, i hem trobat una mina de xistos i de coses per la Biblioteca secreta del PAPITU, que aviat serà cèlebre fins a Buenos Aires.—*F. Avall Harga*: Ens envia dos qüentets de deixa'm encendre, que seran publicats com cal.—*Dos que'ls tenen ben posats*: L'han endevinada. *M. Pastor*: Endevinada.

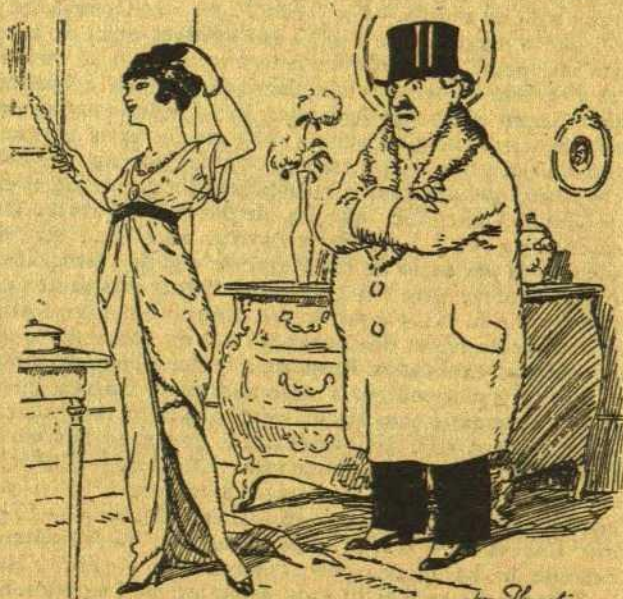
≡ L'HUMOR ESTRANGER ≡

—Que no porteu els papers?
—He fet servir les fulles.

—Pobre senyor, ha perdut la seva meitat.
—No ho sembla.

—I no't poses més roba pera sortir?
—Sí; encara me posaré els guants.

Barriallaires i curridos: no baden, perquè qui bada... cau, i badar per badar i caure per caure val més que no feu en els balls de disfresses que se celebraran tots els dissabtes en el VENUS SPORT, on triomfarà la gresca i el bon humor.

Venus Sport S. A. Palace-Ball

GONOROL SANTALOL SOL

Únic principi actiu de la Essència de Sandal, la eficàcia de la qual ha sigut reconeguda com superior a quants medicaments s'annuncian per a curar la *Blenorràgia* en totes se manifestacions, *Cistitis*, *Albúmina*, *Incontinència d'orina* i altres. Mètode senzill i econòmic.

AVIS IMPORTANT: Per a evitar en quant siga possible que els malalts puguin ser sorpresos en sa bona fe o ignorància demanen sempre **SANTALOL SOL** amb el nom **GONOROL** que hem patentat expressament per a dit objecte.

VENDA

En totes les farmàcies, dirigint les demandes, reclamacions i consultes a **Farmàcia SOL, Cortes, 606** (cantonada Balmes). **BARCELONA**.

Centre de venda al per major de periòdics i setmanals i tota classe de llibres

CORRESPONSAL DIRECTE

MIQUEL GUERRERO

Ferlandina, 5, tenda
BARCELONA

Impotencia

Debilitat sexual, perdues, etc.
Curació per un nou procediment. Rès de medicaments!

Calvos

Els joves que'ls hi cau el cabell i es tornen calvos poden recuperar la seva cabellera i no aparentaran més edat de la que tenen. Rès de *crece-pelos* ni altres històries!

Clinica de terapèutica física. — Rambla del Centre, 7, principal (davant del Liceu). — De set a vuit

Les injeccions, els lavatges, el sàndalo i arheol solen retardar la cura de la **PURGACIO**, semblant primer que van bé, però al deixar-los torna el flux, i, en general, sols entretenen la cura. Amb les especialitats

PARADELL

en pocs dies se logra la curació completa.

27 anys d'èxit

Farmacia PARADELL, Conde del Asalto, 28. BARCELONA

CICLES
PATINS
JERSEIS

SANROMA

PILOTES de FOOTBALL y TENNIS y tota classe d'articles de

SPORT MOTOCICLETES y SIDDE CARS **SUN**

A. SANROMA - Balmes, 62 - Teléfono 1445 - BARCELONA

